

Veniu senyors de la guerra
els que fabriqueu armes
i els avions de la mort
els que fabriqueu bombes,
i no doneu la cara
amagats al despatx
només vull que sabeu
que ja us he vist la màscara.
No heu fet res a la vida
tan sols destruir,
jugueu amb el meu món
com amb un joguet més
em feu amo d'una arma
feu la volta i correu
just desapareixeu
quan volen les bales.
Com Judes el vell
mentiu i enganyeu,
una guerra mundial
ningú la pot guanyar mai,
veig en els vostres ulls
i en els vostres cervells

com entre l'aigua bruta
que embruta el carrer,
Poseu bé els gallets
perquè els altres disparin
aneu lluny i observeu
mentre els morts van creixent,
sou als vostres palaus
mentre la sang dels joves
s'escapa dels seus cossos
i s'enfonsa en el fang.
Heu dut la pitjor por
que es pugui imaginar
heu volgut dur la por
a portar fills al món
per amenaçar el fill
que no és nat ni té nom
no mereixeu la sang
que us corre pel cos.
Què més em cal saber
per poder opinar,
em dieu que sóc jove
i que sóc ignorant,

però una cosa sí sé
tot i ser un inexpert,
ni Jesús no podria
perdonar-vos mai.
Deixeu-me preguntar-vos
tan bons són els calés,
us compren el perdó
de veritat ho creieu,
quan sigui el moment
sé que us n'adonareu,
tots els vostres diners
no us serviran de res.
Espero que us moriu
que així sigui aviat,
aniré rere'l bagul
en la pàl·lida tarda,
estaré vigilant
que us posin al forat
trepitjaré la tomba
fins saber-vos ben morts.